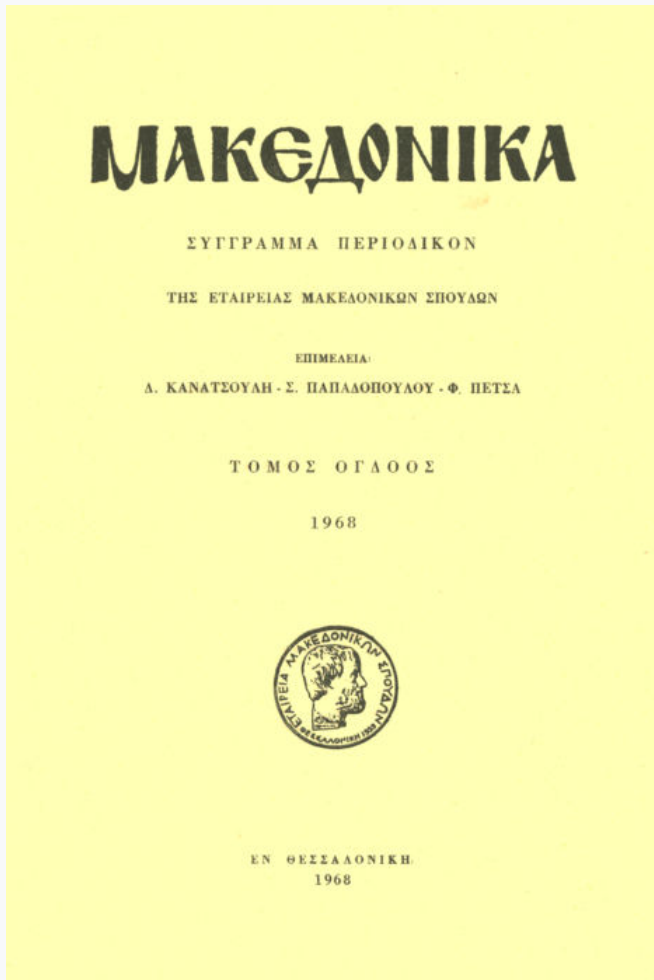

Μακεδονικά

Τόμ. 8, Αρ. 1 (1968)

Ιωάννου Κ. Βασδραβέλλη, Οι Μακεδόνες συνεργάτες του Ρήγα Βελεστινλή και τα επαναστατικά ρεύματα της εποχής

Χαράλαμπος Κ. Παπαστάθης

doi: [10.12681/makedonika.316](https://doi.org/10.12681/makedonika.316)

Copyright © 2014, Χαράλαμπος Κ. Παπαστάθης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Παπαστάθης Χ. Κ. (1968). Ιωάννου Κ. Βασδραβέλλη, Οι Μακεδόνες συνεργάτες του Ρήγα Βελεστινλή και τα επαναστατικά ρεύματα της εποχής. *Μακεδονικά*, 8(1), 414–415. <https://doi.org/10.12681/makedonika.316>

Ἡ μελέτη του στό σχετικά περιορισμένο ἀριθμό τῶν σελίδων τῆς διευκρινίζει κατ' ἀρχὴν τὸν ὄρο Μακεδονία καὶ κατόπιν διεξέρχεται μὲ συντομία καὶ σαφήνεια τίς διάφορες πολιτικές, διπλωματικές καὶ πολεμικές φάσεις τοῦ Μακεδονικοῦ Ζητήματος μετὰ τὴν ἰδρυση (1835) τοῦ πρώτου Βουλγαρικοῦ σχολείου στό Γαβρονο τῆς Β. Βουλγαρίας. Οἱ φάσεις αὐτὲς κατὰ τὸν συγγραφέα εἶναι : τὰ Πανσλαβιστικά Συνέδρια, ἡ ρωσικὴ διείσδυση στὰ Βαλκάνια, ἡ ἀνακήρυξη τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας (1870), ἡ θνησιγενὴς Μεγάλῃ Βουλγαρία τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ ἡ διάλυσή της ἀπὸ τὸ Συνέδριο τοῦ Βερολίνου (1878). Ὁ συγγραφεὺς τοποθετεῖ τὸν κυρίως Μακεδονικὸ Ἀγῶνα μετὰξὺ τοῦ 1885 καὶ 1908. Ἡ πρώτη χρονολογία ἀφορᾷ τὴν πραξικοπηματικὴν προσάρτηση τῆς Ἀνατολικῆς Ρουμυλίας στὴ Βουλγαρικὴ Ἡγεμονία καὶ ἡ δευτέρα τὴν ἐπανάσταση τῶν Νεοτούρκων. Ἐξετάζει ἐπίσης διεξοδικὰ τίς προσπάθειες τῶν Ἑλλήνων κληρικῶν, διδασκάλων καὶ προξένων, τοὺς ἀγῶνες τῶν γηγενῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἐλευθέρῃ Ἑλλάδα μαχητῶν, παρέχει στοιχεῖα γιὰ τὴ δράση τοῦ βουλγαρικοῦ κομμάτου, τῶν ξένων προπαγανδῶν καὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὅπως τὰ προγράμματα τῆς Βιέννης (1902) καὶ Μύστεργκ (1903), καὶ γιὰ τὴ λεγομένη ἐπανάσταση τοῦ Πλιντεν. Τὸ τελευταῖο μέρος τοῦ βιβλίου, ὅπου ἐξιστορεῖται ἡ περίοδος 1903-1908, διανθίζεται μὲ ἀρκετὰ χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ ἀπομνημονεύματα μακεδονομάχων, πού καθιστοῦν τὴν ἀνάγνωσή του εὐχάριστη καὶ ζωντανή. Ὡς κύριους συντελεστὲς τῶν ἑλληνικῶν ἐπιτυχιῶν ὁ συγγραφεὺς θεωρεῖ τὴν ἀρτία ὀργάνωση τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων, τίς ἀρετὲς καὶ τὴν ἀποφασιστικὴτητα τῶν γηγενῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἐλευθέρῃ Ἑλλάδα καὶ τὴν ὑπόδουλη ἀκόμη Κρήτῃ ἀγωνιστῶν.

Ὁ κ. Μαυροῦδης ἔδωσε ἔργο μὲ ἐνότητα καὶ σαφήνεια, τὸ ὄφρος τοῦ ὁμοῦ θυμίζει προφορικὸ λόγος, ἂν καὶ πουθενὰ δὲν ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἐργασία του εἶναι κείμενο ὁμιλίας. Ἐπίσης οἱ παραπομπὲς σὲ κείμενα καὶ μελέτες εἶναι ἐλάχιστες. Πέρα ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ μειονεκτήματα δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ ἐπαινέσουμε τὸ συγγραφέα γιὰ τὴν καλὴ του ἐργασία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ

Ἰωάννου Κ. Βασδραβέλλη, Οἱ Μακεδόνες συνεργάτες τοῦ Ρήγα Βελεστινλή καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ ρεύματα τῆς ἐποχῆς, Θεσσαλονίκη 1968, 8ον, σελ. 20. [Ἐκδοσις Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, Μακεδονικὴ Λαϊκὴ Βιβλιοθήκη, ἀριθμ. 18].

Ἡ συμμετοχὴ τῆς Μακεδονίας στὴν ἐπανάσταση τοῦ 1821 δὲν συγκίνησε νωρὶς τὴν ἑλληνικὴ ἱστοριογραφία καὶ ἔτσι λίγα χρόνια μόλις πρὶν τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον ἄρχισαν νὰ ἐμφανίζονται σχετικὲς μελέτες. Στὸν τομέα αὐτὸν χρέος εἶναι νὰ ἐξαρθῇ ἡ συμβολὴ τοῦ κ. Ἰ. Κ. Βασδραβέλλη, Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, πού ἀφιερῶθηκε στὴ νεώτερη μακεδονικὴ ἱστορία καὶ μᾶς χάρισε πολυάριθμα ἔργα ρηζικέλευθα καὶ ρωμάλια. Στὴ νέα του μελέτη, πού δόθηκε ὡς ὁμιλία στίς 16 Μαρτίου 1966 στὴν Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ἀσχολεῖται μὲ τίς ἐπαναστατικὲς κινήσεις τῶν ξενιτεμένων Μακεδόνων στίς παραμονὲς τοῦ 1821 καὶ ἰδιαίτερα μὲ τοὺς Μακεδόνες συνεργάτες τοῦ Ρήγα Βελεστινλή.

Στὴν ἀρχὴ τῆς μελέτης του ὁ συγγρ. ἐξετάζει τὴν ἐπίδραση τῆς γαλλικῆς ἐπανάστασεως στὴ διαμόρφωση τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν, πού οἱ περισσότεροὶ τοὺς κατὰγονταν ἀπὸ τὴν Μακεδονία. Σὲ νευραλγικὰ κέντρα τῆς Κ. Ἑuropῆς, σὰν τὴ Βιέννη, Βουδαπέστη, Τέμπεσβαρ, Τεργέστη, στίς Παραδουναβίες Ἡγεμονίες καὶ στὴ Νότια Ρωσία ἀκόμη, ἔντονη ἦταν ἡ παρουσία τοῦ μακεδονικοῦ στοιχείου, ἰδιαίτερα τῶν Δυτικομακεδόνων. Οἱ Μακεδόνες αὐτοί, ἀφιερῶμένοι στὸν Κερδοφῶ μὰ καὶ στό Λόγιο συνάμα Ἐρμῆ, δημιούργησαν παροικίες ὅλο σφρίγγος καὶ ζέση καὶ βρίσκονταν σὲ τέτοιο πολιτιστικὸ ἐπίπεδο ὥστε τὸ κήρυγμα τῆς γαλλικῆς ἐπανάστασεως γιὰ ἐθνικὴ καὶ

κοινωνική ελευθερία βρήκε έτοιμο έδαφος να βλαστήσει σε περιοχές όπου βασιλεύαν οι αντίλαϊκές μοναρχίες των 'Αυβούργων, των Ρομάνωφ και των 'Οσμανιδών.

Με το κήρυγμα του Βελεστινλή ήταν έπομένο να κινητοποιηθούν οι πατριωτικοί κύκλοι των ελληνικών αυτών παροικιών και να συνδεθούν μ' αυτόν άρκετοι ιδεολόγοι, που οι πιο πολλοί συνελήφθησαν όταν η κίνηση του Βελεστινλή προδόθηκε στην αυστριακή άστυνομία. 'Εξετάζοντας τον τόπο καταγωγής των συλληφθέντων διαπιστώνουμε ότι οι περισσότεροι κατάγονται από τη μακεδονική γη. Με τη ζωή και τη δράση τους ό κ. Βασδραβέλλης άσχολείται στο δεύτερο μέρος της έργασίας του.

'Ο συγγρ. μέσα σε λίγες σελίδες μάς έδωσε μελέτημα αξιόλογο, που ζωντανεύει την επαναστατική άτμόσφαιρα των χρόνων των μεγάλων προσδοκιών του γένους μας. Το έργο είναι εμπλουτισμένο με πορίσματα από άρχαικές έρευνες και βαθεία γνώση και της νεότερης βιβλιογραφίας. 'Εδώ πάντως θά ήθελα να προσθέσω ότι ή έλλειψη παραπομπών σε άναφερόμενα ύποσπύσματα από έργα ή έπιστολές του Κοραή, Φ. Πέτροβιτς και 'Α. Ρασήμ δυσκολεύει τον εύσυνειδητο άναγνώστη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ

Σ τ ε φ ά ν ο υ 'Ι. Πα πα δ ο π ο ύ λ ο υ, 'Η προετοιμασία του άγώνος της παλιγγενεσίας στη Μακεδονία, Θεσσαλονίκη 1968, 8ον, σελ. 22. ['Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, Μακεδονική Λαϊκή Βιβλιοθήκη, άριθμ. 16].

'Η μελέτη του κ. Στ. Παπαδοπούλου, πανηγυρικός στην έθνική έορτή της 25 Μαρτίου 1968 από την 'Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, ξεφεύγει από τά συνηθισμένα πλαίσια τών έορταστικών λόγων. 'Ο συγγρ. προτίμησε αντί τών γνωστών ύμνων να άναλύσει τούς γενεσιουργούς παράγοντες και τίσ δυνάμεις που προετοίμασαν την επανάσταση του 1821 στο μακεδονικό χώρο. Αυτό βέβαια, όπως τονίζει άλλωστε και ό συγγρ., δέν σημαίνει ότι ή παλιγγενεσία του 21 στών ελληνικό βορρά άποτελεί φαινόμενο ξεχωριστό από τó νότο. 'Ανάμεσα όμως στις δύο περιοχές ύπήρξαν όρισμένες διαφοροποιήσεις τόσο στην κατάσταση που επικρατούσε κατά τούς αιώνες της δουλείας όσο και στην προετοιμασία του ξεσηκωμού. Οι διαφοροποιήσεις αυτές είναι ή αίτια που ό βόρειος ελληνισμός παρέμεινε σκλαβωμένος έκατό χρόνια σχεδόν περισσότερο από τó νότιο.

Στο πρώτο μέρος ό συγγρ. άσχολείται με τίσ διαφοροποιήσεις κατά τά χρόνια της τουρκοκρατίας. 'Ενώ ή Ν. 'Ελλάδα και τά νησιά ήταν τó θέατρο πολέμου μεταξύ Τούρκων και διαφόρων Ευρωπαίων, ή Μακεδονία βρισκόταν έξω από τó πολεμικό αυτό πεδίο. Δεύτερη σπουδαία διαφορά συνιστούν οι έθνολογικές αλλοιώσεις του βορείου χώρου με την εγκατάσταση πολυαριθμών 'Οθωμανών, συνεχώς άλλωστε αύξανομένων με τó παιδομάζωμα και τίσ βιαιοπραγίες τών διερχομένων στρατευμάτων, όξυντέρων και τών δύο στη Μακεδονία άπ' ό,τι στην κάτω 'Ελλάδα. 'Επί πλέον ή θέση και διαμόρφωση της Μακεδονίας επέτρεπε στους Τούρκους μεγαλύτερη εύχέρεια κινήσεων και συνάμα έντονώτερη επίτηρηση, μιά και έδω περνούσαν όλες οι διαβάσεις από την Κωνσταντινούπολη προς τίσ ευρωπαϊκές έπαρχίες της άυτοκρατορίας.

Στο δεύτερο μέρος τονίζονται οι παράγοντες που προετοίμασαν την επανάσταση στη Μακεδονία, κοινοί βέβαια σε γενικές γραμμές με τή Νότια 'Ελλάδα, αλλά ειδικότερα με όρισμένες διαφοροποιήσεις. 'Ετσι ή 'Εκκλησία πρώτ' άπ' όλα, διαθέτει στη Μακεδονία και τó 'Αγίο 'Όρος, τήν «Μεγάλη 'Ακαδημία του όρθοδόξου μοναχισμού», όπως έλεγε ό έπίσκοπος Σάμου Γεωργιέρηνης, καθώς και μερικά άλλα θρησκευτικά κέντρα. Οι άγώνες της 'Εκκλησίας πέτυχαν να κρατήσουν πολλούς ύποδούλους μακριά από τόν έξισλαμισμό. 'Η αντίθεση τών τελευταίων προς τόν κατακτητή έκφράσθηκε δυναμικά με τούς κλέφτες